

SỰ TIẾN HOÁ CỦA CHICAGO TỪ VIỄN CẢNH Y TẾ CÔNG CỘNG

GS. TS Gorr Alan *

Giới thiệu

Mặc dù thành phố Chicago không phải là thủ đô của quốc gia hay nằm trong top 10 thành phố đông dân nhất thế giới nhưng nó được xếp loại thành phố quốc tế về một số phạm trù. Báo Chính sách Nước ngoài của Mỹ đã xếp Chicago vào hàng thứ 6 về ảnh hưởng trên bình diện quốc tế, về ngoại giao, hội nhập toàn cầu và tăng trưởng, đứng sau các thành phố New York, Luân Đôn, Tokyo, Paris và Hồng Kông. Tất cả xếp hạng này thực chất là sự thử thách đối với Chicago mặc dù nó không được xếp hạng thành phố đứng đầu theo nhiều loại tiêu chí đánh giá. Trên thế giới, Chicago đứng thứ 4 về Tổng Sản phẩm Thành phố, thứ 7 về dân số sinh ở nước ngoài và thứ 9 về số tỷ phú.

([Wikipedia.org/wiki/Global_city](https://en.wikipedia.org/wiki/Global_city))

So sánh với các thành phố trên thế giới, Chicago tương đương Dublin, thành phố lớn thứ hai của Ailen, thành phố Warsaw của Ba Lan, và thành phố Athens của Hy Lạp. Thành phố này tập trung đông người Mexico nhập cư, người Mỹ gốc Phi, người Mỹ gốc Đức, người Mỹ gốc châu Á và nhiều dân tộc khác. Quang cảnh thành phố Chicago rất phù hợp với các bộ phim hành động của Hollywood. Chicago không được đánh giá cao về giáo dục, cơ sở y tế nhưng Lakefront đã làm mọi du khách phải sửng sốt.

Chicago là thành phố lớn thứ ba ở Hoa Kỳ sau New York và Los Angeles. Nó nằm giữa lục địa của hồ Michigan, hồ duy nhất trong Ngũ Đại Hồ (các hồ lớn) hoàn toàn nằm trong biên giới Hoa Kỳ và không chia đều với Canada. Ngũ Đại Hồ chứa khoảng 30% nước ngọt của thế giới và do đó nó là một tài nguyên vô giá. Ngày xưa, thành phố Chicago nằm trên mặt phẳng phù sa đầm lầy nơi sông Chicago đổ vào hồ Michigan. Điều này hiện đã không còn đúng nữa song đây chính lại là các lý do đã hình thành lịch sử của Chicago. Tên gọi của thành phố dường như bắt nguồn từ ngôn ngữ của người Mỹ bản địa, có nghĩa là một loại hành tây được trồng rất nhiều trong vùng này.

* Trường Đại học Benedictine, Lisle, Illinois, Hoa Kỳ.

Quy hoạch thành phố

Ai đã từng đến rạp chiếu bóng xem phim đều có ấn tượng về Chicago. Đó là *hình ảnh về tội ác có tổ chức, và đó là vấn đề thực tế của thành phố ngay cả từ xưa đến nay*. Chicago cũng là nơi hình thành nên khái niệm toà nhà chọc trời của thế kỷ XX, cũng như một số đổi mới về kiến trúc kinh doanh, nhà ở và giải trí. Thành phố được xây dựng dọc theo bờ hồ Michigan chảy về biên giới phía đông của thành phố khoảng 25 dặm. Ranh giới phía tây chỉ cách hồ hơn 10 dặm. Thành phố là có nét đặc trưng cho mạng lưới các thành phố đồng bằng của Hoa Kỳ với rất ít phố phường xen kẽ. Sông Chicago chảy về phía đông và tây giữa thành phố, và lại chia thành các nhánh bắc và nam. Nhánh bắc một phần là do con người đào từ các đầm vốn có, trong khi nhánh nam được nạo vét đi theo hướng chính của sông. Có vài vành đai xanh tiếp giáp với phía tây và ngoại ô của thành phố. Các vành đai này chạy dọc theo các đường phân thủy và tạo điều kiện cho các hoạt động giải trí, quản lý nguồn nước và vẻ đẹp thẩm mỹ. Hệ thống đường sắt dành cho người đi lại và đường cao tốc hiện đại đều toả ra từ trung tâm thành phố và tạo thành các đường vòng cung nối với nhau thành các vòng tròn đồng tâm. Điều này sẽ dẫn đến giao thông cực kỳ khó khăn nhưng nhờ việc quy hoạch tốt nên nhiều đường bao quanh được tạo ra nên việc đi lại khá thuận lợi.

Sơ đồ thành phố đã được nhà quy hoạch đô thị vĩ đại Daniel Burnham thiết kế vào thế kỷ XX. Ông đã hình dung ra một hệ thống công viên, đại lộ đan xen nhau và vài đường phố hình đồng tâm và hình bán nguyệt. Hầu hết phần này của sơ đồ không được thực hiện trọn vẹn. Nhưng các công viên dù làm mất dấu các vùng khác nhau của thành phố vẫn được xây dựng theo khẩu hiệu "Urbs in Horto", nghĩa là *Thành phố trong Công viên*. Tuy nhiên Lakefront mới là nơi đáng được chú ý nhất. Gần như toàn bộ chiều dài của Lakefront ở Chicago là đất công viên với hàng dặm bãi biển công cộng, khu thể thao và giải trí cũng như các bảo tàng, sở thú và các nơi dành cho nghệ thuật âm nhạc và các nghệ thuật trình diễn khác. Có lẽ hơn bất kỳ thành phố nào khác ở Hoa Kỳ, nơi đây tạo ra nhiều cơ hội giải trí trong những tháng hè nóng nực nhất. Lakefront thực sự đã được xây dựng trên bãi đắp cát sạch được bơm từ đáy hồ vào một khu có tường bao kín bao gồm nhiều bến cảng, bây giờ là một sân golf, các đường xe đạp và các bán đảo nhô ra hồ. Người dân Chicago nói về bản đồ quy hoạch của Burnham bởi vì nó đại diện cho tầm nhìn mà đã tránh cho Chicago thoát khỏi Lakefront cơ bản về công nghiệp là đặc điểm của các thành phố khác như Milwaukee, Gary, Cleveland, Buffalo, and Toronto.

Y tế công cộng ở Chicago

Trong khi Chicago gần sông Mississippi - là sông chiếm gần 1/3 lượng nước của Hoa Kỳ - nhưng Chicago lại không nằm trong số này. Từ xa xưa, những người định cư đã nghĩ đến chuyện tự liên kết mình với hệ thống sông mà tàu bè có thể đi lại được để trở thành trung tâm vận tải, sản xuất và thương mại của châu Mỹ thế kỷ XIX. Tầm nhìn của một thành phố vĩ đại này đã được phát hiện bởi ngành công nghiệp và những người nhập cư ở Chicago vì thành phố tăng trưởng rất nhanh và hầu như không có gì cản trở điều này. Kết quả là hàng loạt thảm kịch đã xảy ra cho thành phố trong một kỷ nguyên phát triển mới. Bài viết này sẽ xem xét sự tiến triển đó từ quan điểm về y tế công cộng.

Y tế công cộng là một thuật ngữ khó, bao hàm nhiều thứ theo các chức năng mà các cơ quan chính phủ sử dụng thuật ngữ này ở nhiều nước khác nhau. Ở một số nước, nó được định nghĩa tỷ mỉ theo các môn học chuyên ngành như dịch tễ học thống kê, vệ sinh,

kiểm soát bệnh và những môn thuộc loại đó. Ở các quốc gia khác, nó bao gồm nhiều môn xã hội như giáo dục và thúc đẩy chăm sóc sức khỏe, tổ chức cộng đồng và luật y tế. Và nó thường được xem như là đồng nghĩa với các chức năng theo luật định như kiểm tra nhà hàng và an toàn lao động. Đã có nhiều nỗ lực tích cực và có tổ chức về y tế công cộng ở các xã hội kể từ thời xa xưa và ở nhiều nền văn hoá. Nó bắt đầu là một nhóm chức năng vào đầu thế kỷ XVII ở Anh, khi bác sỹ William Perry đặt ra từ "số học chính trị". Từ này bao gồm việc thu thập các dữ liệu về "dân số, giáo dục, bệnh tật, thu nhập và các chủ đề có liên quan". Ngày nay nó giống như là một tập hợp con của quy hoạch và quản trị đô thị.

Người ta có thể lập luận rằng tất cả các vấn đề và thách thức của các thành phố đại diện cho một trong những thành tích cao nhất của nền văn minh. Chúng là phong vũ biểu của nhiều chức năng và vấn đề của chính xã hội. Chúng là nơi các ngành giáo dục, văn hoá, chăm sóc sức khỏe, công nghiệp và giải trí cùng nhau tụ lại. Các thành phố cũng có thể là nơi tập trung bệnh tật, tội ác, ô nhiễm và náo động chính trị. Do đó có thể kể câu chuyện của bất cứ thành phố nào về y tế công cộng.

Sự phát triển của y tế công cộng đã trở nên cần thiết cho sự phát triển của Chicago. Ở đây chúng tôi đang định nghĩa *cộng cộng* để bao gồm tất cả những nỗ lực nhằm bảo đảm sức khỏe, an toàn và khoẻ mạnh của bất kỳ nhóm người nào. Vì vậy, sự an toàn, bảo vệ người tiêu dùng, sức khỏe, không khí, nước, thực phẩm, nhà ở, rèn luyện và giáo dục để người dân có thể lo liệu cho bản thân và sức khỏe của họ, tất cả đều nằm ở trong y tế công cộng, dù không một cơ quan hay tổ chức nào hướng dẫn hay quản lý nó. Dĩ nhiên chăm sóc sức khỏe thực tế là quan trọng, nhưng nó cũng là một phần của nỗ lực lớn đòi hỏi nhiều ngành của xã hội tham gia.

Năm 1837, khi Chicago có đủ điều kiện được công nhận là một thành phố có khoảng 4.000 dân, vấn đề lớn về sức khỏe là bệnh dịch tả mà mọi người nghĩ sai là do "bẩn" gây ra. Tuy nhiên, nỗi e sợ về bệnh này đã dẫn đến các chương trình dọn dẹp vệ sinh chung, thu dọn rác thải và thành lập một Ban Y tế. Có lẽ điều này vô tình đã dẫn đến một số phòng ngừa bệnh dịch tả. Năm 1863, Chicago bắt đầu xây dựng một số đường hầm đầu tiên dài 3km vào hồ Michigan để tiếp nhận nước uống sạch sẽ hơn và có thể dùng được dọc theo bờ hồ. Do đó khi đã thực hiện một số cải tạo lòng sông, hồ Michigan vẫn ở tình trạng là nơi chứa cả nước uống và rác thải của thành phố đưa đến.

Sự tiến bộ ở mặt trước này đã tạm thời dừng lại do vụ cháy lớn ở Chicago năm 1871 mà đã huỷ hoại khoảng 10km² tài sản ở trung tâm và gần vùng phía bắc của thành phố. Hầu hết các toà nhà được làm bằng khung gỗ rẻ tiền dù sức nóng của đám cháy lớn đến nỗi nhiều gạch, đá và kết cấu thép cũng bị nóng chảy và thiêu rụi. Hậu quả trực tiếp của vụ cháy có lợi về kinh tế vì thành phố bắt đầu tái thiết. Nó đã thu hút các nhà đầu tư, các nhà hoạch định và các kỹ thuật mới về xây dựng và hoạch định đô thị vào Chicago.

Trong kỷ nguyên công nghiệp vào cuối thập niên 1800, Chicago đã trở thành trung tâm vận tải đường sắt cho quốc gia. Thành phố nằm ở giữa vùng trồng ngũ cốc lớn của Hoa Kỳ. Do đó nó rất thuận lợi cho việc đưa nhiều gia súc vào thành phố để giết mổ và chế biến. Điều này đã tạo cho Chicago trở thành trung tâm đóng gói và chế biến của Hoa Kỳ. Sự phát triển của Union Stockyards, một hoạt động giữa thành phố đã mang thêm nhiều căng thẳng đến cho các cho hệ thống vệ sinh. Và sự thật là ngành công nghiệp này dễ bị thao túng bởi các lợi ích chính trị và kinh tế khác nhau dẫn đến các lạm dụng lớn không chỉ hệ thống vệ sinh mà còn ý thức chung. Tình hình này đã được tác giả Upton Sinclair

nêu ra vào thế kỷ XX trong cuốn sách nổi tiếng của ông là *The Jungle* (Rừng rậm). Ảnh hưởng của cuốn sách này lớn đến mức Chính phủ Liên bang đã thông qua Đạo luật Thực phẩm Sạch và Kiểm tra Thịt năm 1906.

Gần như cùng lúc các kỹ sư đã nạo vét sông Chicago và đảo dòng của sông vào năm 1900. Họ xây thêm một kênh từ phía bắc hồ Michigan của thành phố nhằm cung cấp thêm nước hồ để đẩy nước thải đi và hạ thấp mực nước dọc theo các dải đất rộng lớn mà sau đó có thể được sử dụng để phát triển đô thị và vùng ngoại ô. Như vậy, lần đầu tiên nước hồ Michigan được bảo vệ để không bị ô nhiễm do nước thải và được cấp xuôi dòng đến lưu vực sông Mississippi. Sông Chicago, cùng với các kênh đào trước đó khác, đã hình thành một hệ thống vận tải đường sông lớn và hệ thống quản lý nước thải. Điều này đã được khắp nơi xem như là một trong những kỳ công kỹ thuật vĩ đại của thời gian này. Người dân Chicago đã rất hãnh diện về y tế và tính sạch sẽ mới của thành phố. Họ đều quên hết những hậu quả về môi trường như Canada và vịnh Mexico đã xảy ra!

(<http://news.medill.northwestern.edu/chicago/news.aspx>)

Lịch sử Y tế công cộng ở Chicago

Để hiểu đúng về lịch sử Y tế công cộng ở thành phố Chicago phải xem xét 4 yếu tố khác nhau:

- Cục Y tế Thành phố;
- Khu vực Tình nguyện;
- Các Cơ quan có liên quan đến nước uống và nước thải;
- Hệ thống Y tế Hạt.

Mỗi yếu tố này có lịch sử lâu đời, thiết thực và nửa độc lập. Tất cả, xưa kia hoặc vào một lúc nào đó đã là một tấm gương cho các thành phố khác noi theo.

Tóm tắt Lịch sử của Cục Y tế

Hiến chương Thành phố đầu tiên năm 1837 đã quy định rằng một Ban Y tế và một viên chức y tế chịu trách nhiệm về kiểm tra các chợ thực phẩm, giấy chứng tử, một bệnh viện kiểm dịch, đến thăm công dân có bệnh truyền nhiễm và kiểm tra các tàu bè có sự xuất hiện của bệnh. Những trách nhiệm được trông đợi này đã tan tành trong cuộc khủng hoảng tài chính năm 1857 khi Ban Y tế bị loại bỏ trong thời gian 10 năm cho đến khi nạn dịch tả năm 1857 xảy ra nó mới được thiết lập lại. Trong kỷ nguyên trước khi nghiên cứu vi khuẩn vào cuối thập niên 1800, biện pháp khắc phục các vấn đề về y tế công cộng tập trung vào việc loại bỏ cái bẩn hơn là tìm kiếm các nguồn lây nhiễm và vào năm 1876, Phòng Y tế thường trực được thành lập.

Năm 1885, một trận dịch tả bùng phát trên quy mô lớn đã làm chết 90.000 người khi nước mưa bão đưa chất thải vào hồ. Vấn đề này đã dẫn đến kỳ công kỹ thuật lớn chuyển hướng của sông Chicago chảy vào lưu vực sông Mississippi năm 1900. Nó cũng dẫn đến hệ thống nước thành phố được rút từ các cống lấy nước ra khỏi bờ sông, mà sau đó được lọc và làm sạch. Nước thải được xử lý trước khi đưa vào sông Chicago. Điều này đã dẫn đến tăng gấp đôi tuổi thọ của người dân Chicago trong một thế hệ.

Năm 1909, Chicago trở thành thành phố đầu tiên của Hoa Kỳ yêu cầu phương pháp tiệt trùng sữa bằng phương pháp Paxtơ. Ngay sau đó, Cục Y tế, hợp tác với các tổ chức khác, bắt đầu giáo dục quần chúng về các bệnh lây nhiễm qua đường tình dục (STDs) và bắt đầu hoạt động các phòng khám ở các trại cải huấn và rộng rãi trong công chúng. Cùng với các tổ chức khác, Cục Y tế đã tích cực trong việc chăm sóc bà mẹ và trẻ em và sử dụng vắc xin sởi có để sử dụng trong thời gian đó.

Sau đó vào năm 1946, Chiến tranh thế giới thứ hai bùng nổ, Dịch vụ Y tế Công cộng Hoa Kỳ đã kiểm tra tất cả các cơ sở vật chất của thành phố và hạt. Điều này dẫn đến các kiến nghị về kiểm tra thực phẩm, các trung tâm y tế quận, tổ chức lại Ban Y tế có một giám đốc điều hành và các phó giám đốc về kỹ thuật, y tế dự phòng và các dịch vụ y tế quận. Năm 1956, Chicago nằm trong số các thành phố đầu tiên của Mỹ bắt đầu thực hiện việc cho fluor vào nước nhằm ngăn ngừa sâu răng và tiêm chủng vắc xin phòng bại liệt Salk cho người dân.

Trong thập niên 1970, bang Illinois và bang Chicago chủ động trong việc phân quyền điều trị Bệnh lao (TB) cho địa phương, loại bỏ các bệnh xá, lập các trung tâm chấn thương khẩn cấp trong khu vực và các chương trình quản lý cấp thực phẩm chức năng cho Phụ nữ, Trẻ em và Trẻ sơ sinh (WIC). Năm 1995, thiên tai khác xảy ra dẫn đến các chương trình cải tổ. Một đợt nóng khiến 514 người chết - đã thức tỉnh thành phố nhận ra rằng, nhiều cụ già sống một mình và thường xuyên ở một mình sẽ đóng cửa sổ vì lo cho sự an toàn của họ. Ngày nay người ta đã lắp một hệ thống kiểm tra tình trạng sức khoẻ hoàn chỉnh cho người dân, vào mùa đông và mùa hè (vì Chicago có khí hậu lục địa với nhiệt độ thái quá).

Khu vực Tình nguyện

Về lịch sử, Chicago đã là nơi tập trung của các tổ chức tư nhân và tình nguyện, các tổ chức này đã tìm cách thực hiện cải tổ xã hội và cung cấp dịch vụ y tế tốt hơn cho cộng đồng. Có nhiều tổ chức - ngoại trừ một vài tổ chức lớn nổi tiếng như Hull House, do Jane Addams thành lập năm 1889 - đã trở thành kiểu mẫu cho "các khu nhà định cư" trên khắp Hoa Kỳ và là nhà chuyên môn thực hiện công tác xã hội. Hull House đã cung cấp một nơi giáo dục thanh niên cho những người nhập cư và các chương trình dạy những kỹ năng vệ sinh, tư cách công dân và nội trợ. Hull House tồn tại đến nay dưới hình thức hiện đại. Đồng thời Jane Addams cũng thành lập Hiệp hội Y tá Gia đình, Hiệp hội này đã điều hành 25 văn phòng quận trên toàn thành phố.

Hệ thống Y tế quận

Chicago nằm trong quận Cook và tiểu bang Illinois. Vì lý do lịch sử, có nhiều vùng chồng chéo trách nhiệm và quyền hạn pháp lý. Thành phố Chicago có trách nhiệm về việc tiếp cận cộng đồng và hầu hết quy định của các doanh nghiệp. Các bệnh viện được một tổ chức quốc gia kiểm tra nhưng cũng được Sở Y tế bang kiểm tra các vi phạm về các quy tắc vệ sinh và thực hành an toàn. Tuy nhiên, từ ban đầu quận Cook đã duy trì một hệ thống chăm sóc sức khoẻ đầy đủ cho người nghèo khó. Năm 1835, Hội đồng Ủy viên quận đã lập một ngôi nhà nghèo nhằm cung cấp đầy đủ nhu cầu sức khoẻ cho những người không có đủ khả năng để được chăm sóc y tế. Vào năm 1847, Bệnh viện quận Cook đã được thành lập. Vào những thời điểm khác nhau, Bệnh viện quận Cook đã kết hợp với các bệnh viện từ thiện để chăm sóc sức khoẻ người dân. Thực tế là đa số các bệnh viện ở

Chicago được thành lập bởi các tổ chức tôn giáo để chăm sóc sức khoẻ cho các bệnh nhân ở một vùng kinh tế xã hội rộng lớn.

Từ năm 1914 - 1967, Tiến sỹ Karl A. Meyer đã lãnh đạo một Bệnh viện quận Cook nổi tiếng thế giới. Bệnh viện này trở thành nơi đào tạo nổi tiếng cho các y bác sỹ. Vào thời kỳ thịnh vượng nhất của nó, nó có khả năng chứa 2.000 giường bệnh. Trong 10 năm qua, nó đã được thay thế bởi một công nghệ tiên tiến, nhưng cơ sở nhỏ hơn nhiều. Một bệnh viện chăm sóc bệnh mãn tính rất lớn đã bị đóng cửa trong những năm gần đây, và một bệnh viện ngành đã trở thành một cơ sở chăm sóc sức khoẻ chính.

Ngày nay, công việc của Cục Y tế Chicago được hướng dẫn bởi 10 dịch vụ thiết yếu do Hiệp hội Y tế Mỹ phát triển.

Các dịch vụ thiết yếu này là:

- Theo dõi tình trạng sức khoẻ để xác định và giải quyết các vấn đề sức khoẻ cộng đồng;
- Chẩn đoán và kiểm tra các vấn đề về sức khoẻ và các mối nguy hiểm cho sức khoẻ ở cộng đồng;
- Thông tin, giáo dục và trao quyền cho người dân về các vấn đề sức khoẻ;
- Vận động các công ty cộng đồng để xác định và giải quyết các vấn đề về sức khoẻ;
- Phát triển các kế hoạch và chính sách ủng hộ các nỗ lực về y tế của cá nhân và cộng đồng;
- Thực thi luật và quy định bảo vệ sức khoẻ và đảm bảo an toàn;
- Liên kết người dân với các dịch vụ y tế cá nhân cần thiết và đảm bảo việc cung cấp chăm sóc sức khoẻ khi không sẵn có dịch vụ khác;
- Đảm bảo một lực lượng lao động chăm sóc sức khoẻ cá nhân và sức khoẻ cộng đồng có năng lực;
- Đánh giá tính hiệu quả, tính có thể tiếp cận và chất lượng của các dịch vụ y tế dựa vào cá nhân và dân cư;
- Nghiên cứu để hiểu thấu vấn đề mới và các giải pháp đổi mới đối với các vấn đề sức khoẻ.

(APHA.org)

Cục Y tế tiếp tục điều hành các phòng khám công và miễn phí tập trung vào chăm sóc sức khoẻ người mẹ và trẻ sơ sinh, các bệnh lây nhiễm qua đường tình dục (STDs), và sức khoẻ tâm thần. Người dân ốm đau có thể tiếp cận được hệ thống của Bệnh viện quận Cook. Cục Y tế tích cực trong việc kiểm tra thực phẩm trong khi các vấn đề đều quy vào các mối lo ngại lớn về môi trường được quản lý bởi một hệ thống lớn các cơ quan thành phố, tiểu bang và Liên bang chồng chéo.

Thật ra mà nói, Chicago chịu nhiều hậu quả sức khoẻ của việc sử dụng thuốc lậu, bạo lực gia đình, hoạt động băng đảng và ô nhiễm không khí, nguồn nước và thực phẩm. Và không thể bỏ qua rằng các vấn đề lớn về sức khoẻ của những người Mỹ là những gì được gọi là vấn đề lối sống bao gồm các thói ăn xấu, lối sống tĩnh tại, uống rượu và hút thuốc. Việc quản lý các vấn đề này được chia đều giữa nhiều tổ chức.

http://encyclopedia.chicagohistory.org/public_health

Để hỗ trợ trong nỗ lực này, Dự án Đường hầm được triển khai. Đường hầm bao gồm các ống dẫn lớn và các bể chứa ngầm có khả năng chứa nước mưa cho đến khi nước được bơm vào hệ thống sông Chicago mà không gây ra lụt lội. Hệ thống này đã bảo vệ một số khu vực ngoại ô phía bắc và tây của thành phố không bị lụt khi xảy ra mưa bão. Do quy mô quá lớn của dự án này và các chi phí kèm theo, dự án chưa bao giờ được thực hiện đầy đủ và ngày nay nó vẫn chưa được thực hiện hoàn chỉnh. Nước mưa gần đây đã đòi hỏi là các cơ quan quản lý nguồn nước để cho dòng chảy nước và nước thải tiếp theo mưa bão đi vào hồ Michigan. Đây không còn là một trường hợp hiếm nữa và kết quả là thành phố Chicago với gần 30km bãi biển công cộng đã phải đóng cửa các bãi biển này gần một nửa những ngày hè do ô nhiễm vi khuẩn E. coli hoặc chỉ là những biện pháp phòng ngừa.

Một vấn đề quản lý nguồn nước nữa kèm theo các vấn đề nước thải. Đó là sự chuyển dòng không ngừng của nước hồ vào các hệ thống nước thành phố của các cộng đồng ngay cạnh Chicago từ khi nước là một tài nguyên chung cho hai quốc gia; Hoa Kỳ và Canada cũng như 7 bang của Mỹ là Minnesota, Wisconsin, Michigan, Illinois, Indiana, Ohio và New York. Đây không phải là một vấn đề riêng cho Chicago xử lý mà không quan tâm đến các bang khác. Việc thực hiện tăng cường rút nước từ hồ Michigan vẫn cứ gia tăng, bất kể mực nước thấp. Người ta biện luận rằng các mực nước thấp này tuần hoàn chứ không phải do sự chuyển dòng của nước. Nhưng ý nghĩa chung nói khác và có những dự báo chắc chắn rằng việc thực hiện này phải được hạn chế và thậm chí phải được thay đổi hoàn toàn.

<http://news.medill.northwestern.edu/chicago/news.aspx>

Ngày nay Chicago đang phải đối mặt với một số thách thức về sức khoẻ và môi trường; một số thách thức khiến các giải pháp của một thế kỷ sớm trở nên lỗi thời và cần sự cải tổ lớn. Quản lý nguồn nước vẫn là trọng tâm của các vấn đề này. Nước ngọt của Ngũ Đại Hồ đã là tài nguyên phân biệt của Chicago. Vì mực nước ngầm cao và lượng nước mưa rất lớn, vấn đề không để cho dòng chảy nước mưa và chất thải chảy vào hồ đã trở thành một vấn đề chính. Giải pháp ban đầu và chủ yếu là đổi ngược lưu lượng của sông Chicago hướng về sông Mississippi River. Do mực nước ngầm cao, đòi hỏi phải bơm nước lên để chảy vào sông Chicago phía trên. Cách đây khoảng 25 năm, một hệ thống đường hầm của các hồ chứa sâu, rộng lớn và các đường hầm dẫn nước được triển khai để trữ nước nếu lượng nước mưa tràn ngập vào hệ thống, như thường xuyên xảy ra. Do chi phí quá lớn của dự án này, nên nó không bao giờ được triển khai đầy đủ. Do đó ngày nay phía bắc của thành phố và các khu vực ngoại ô gần đó phần lớn bị lụt sau các trận mưa bão. Ở các khu vực phía nam và phía tây lại không xảy ra như vậy. Và một lần nữa nước chảy tràn đang đến gần hồ. Trong những năm gần đây, đã có nhiều lần đóng cửa các bãi biển trong thời gian dài do các trận mưa bão này.

Nước thải được xử lý qua hệ thống hiện nay được dẫn theo hướng dòng sông. Điều này đã đòi hỏi phải chuyển dòng với quy mô lớn từ hồ Michigan, là một tài nguyên rất hạn chế. Vì vậy "quyền" của Chicago đối với nguồn nước này được quy định hết sức nghiêm ngặt bởi các hiệp ước giữa các tiểu bang Mỹ và hiệp ước quốc tế. Và nước của chính hồ được thoả hiệp bởi các lực lượng gây ô nhiễm đó làm ảnh hưởng đến mọi thành phố. Có nhiều chất gây ô nhiễm do nước chảy nông nghiệp và do môi trường không khí làm ô nhiễm nguồn nước này. Sản xuất hiện đại đầy rẫy các chất hoá dầu và kim loại nặng. Ngoài ra cũng có những đe dọa khác nữa.

Sông St. Lawrence hình thành một biên giới giữa Hoa Kỳ và Canada đã được khai thác thành một đường vận tải dẫn đến Đại Tây Dương. Thông qua lối đi này, cá mút đá và bây giờ là trai sọc đã làm thay đổi hệ sinh thái của hồ. Và từ sông Mississippi River, cá chép ta đã được mang vào các trại cá phía nam nước Mỹ để nuôi sạch chúng bây giờ đã thoát ra ngoài và hiện giờ ở tại ngưỡng cửa của hồ và đe dọa phá huỷ ngành ngư nghiệp một tỷ đô la.

Kết luận

Khi chúng tôi khảo sát tình hình sức khoẻ của công chúng vào đầu thế kỷ XIX, có thể thấy rằng những kỳ công xây dựng quy mô lớn và ấn tượng đã khiến một thành phố lành mạnh có thể bây giờ phải được thiết kế và xây dựng lại. Công chúng mà các vấn đề lớn về sức khoẻ của họ thường là một sản phẩm của những khuynh hướng sức khoẻ kém của họ phải được nêu rõ từ quan điểm phòng ngừa. Điều này sẽ đòi hỏi những nỗ lực lớn để xây dựng lối sống đô thị lành mạnh và bổ ích hơn bao giờ hết.

Tài liệu tham khảo:

1. <http://encyclopedia.chicagohistory.org> Y tế công cộng
2. www.apha.org Hiệp hội Y tế Công cộng Mỹ. Mười chức năng cốt yếu
3. <http://encyclopedia.chicagohistory.org> y tế công cộng
4. <http://news.medill.northwestern.edu/chicago/news.aspx> Nguồn cấp nước hồ Michigan: điều gì đó phải được đánh giá cao.
5. *Y học ở Chicago: 1850 - 1950*; chương về Sự phát triển về khoa học và xã hội của một Thành phố; TN Bonner.
6. *150 năm chăm sóc sức khoẻ ở thành phố Chicago: Ban Y tế, Phòng Y tế 1835 - 1985*. Cục Y tế Chicago; 1985.
7. Rosen – George, *A Lịch sử Y tế công cộng*, sách xuất bản đã mở rộng Johns, NXB Trường Đại học Hopkins, Baltimore, MD (1993).
8. *The Rise and Fall of Disease in Illinois*; Phòng Y tế Công cộng bang Illinois, 1927.
9. Turnock - Barnard J. *Y tế công cộng: Nó là gì và nó hoạt động thế nào*, Aspen Các xuất bản phẩm, Gaithersburg, MD (1997).
10. Wikipedia.org/wiki/Global_city.